

Janne Viitanen

Ideasta lavalle

Sähköbasson B-kurssitutkintokonsertin toteuttaminen

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikkipedagogi (AMK)

Pop/jazz-musiikin koulutusohjelma

Opinnäytetyö

14.12.2012

Tekijä Otsikko Sivumäärä Aika	Janne Viitanen Ideasta lavalle – Sähköbasson B-kurssitutkintokonsertin toteuttaminen 25 sivua + 15 liitettä 19.12.2012
Tutkinto	Musiikkipedagogi (AMK)
Koulutusohjelma	Pop/jazz-musiikin koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Soitonopettaja
Ohjaajat	lehtori Jukka Väisänen lehtori Marko Liski
<p>Opinnäytetyöni on kuvaus sähköbasson B-tutkintokurssini valmistelu- ja toteutusprosessista. Konsertti toteutettiin Arabia-salissa 25.4.2012. Työssäni tarkastelen tekoprosessin aikana tehtyjä valintoja ja ajatusprosesseja, jotka johtivat ratkaisujen tekoon. Pohdin myös, mitkä ratkaisut olivat hyviä ja mitkä olisi voinut tehdä eri tavalla.</p> <p>Tutkintokonserttini ohjelmisto koostui kappaleista, jotka ovat minulle henkilökohtaisesti merkittäviä eri elämäni vaiheista. Tein kaikista kappaleista sovitukset ja kaksi kappaletta oli lisäksi omia sävellyksiäni. Pyrinkin tekemään näiden kappaleiden esittämisellä ja sovittamisella eräänlaista itsereflektiota omasta musiikillisesta historiastani.</p> <p>Toimin projektissa sähköbasistina, laulaja, yhtyeenjohtana, sovittajana ja säveltäjänä. Olin myös vastuussa taiteellisesta johtamisesta ja logistiikasta. Projektin teki haastavaksi näin monen vastuualueen hallitseminen yhtäaikaisesti ja käsittelenkin työssäni myös tämän roolin haasteellisuutta.</p> <p>Käyn työssäni vaihe vaiheelta läpi koko konsertin valmisteluprosessin. Ohjelmiston ja soittimiston valinnan, harjoitteluvaiheen etenemisen, sovitus- ja sävellystyön lähtökohdat ja tavoitteet, ja varsinaisen konserttitilanteen.</p> <p>Tavoitteenani opinnäytetyön teossa on tarkastella tätä isoa taiteellista prosessia ja pyrkiä oppimaan huonoista ja hyvistä ratkaisuista, jotta vastaavankaltaisia projekteja voisi toteuttaa jatkossa entistä menestyksekkäämmin.</p>	
Avainsanat	basso, sähköbasso, b-tutkinto, konsertti

Author Title Number of Pages Date	Janne Viitanen From an Idea to the Stage – Execution of an Electric Bass Course B Final Concert 25 pages + 15 appendices 19 December 2012
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Pop & Jazz Music
Specialisation option	Music Pedagogy
Instructors	Jukka Väisänen M.Mus. Marko Liski M.Mus.
<p>My final project report investigates the preparation and execution of my Electric Bass Course B Final Concert, which was held in Arabia-sali of Metropolia Pop & Jazz Music Department on 25 April 2012. In the report, I discuss the choices I made during the project, as well as the impact of these choices on the outcome. I also reflect on which choices were good, and what could have been done better.</p> <p>My concert repertoire was made up of music pieces that have personal meaning to me. These were selected from a list of pieces that I have listened to at various important phases of my life. I made arrangements of all the songs, and two of them were my own compositions. For me, the performance and preparation of these pieces was a means of self-reflection on my personal musical history.</p> <p>I worked on the project as an electric bass player, lead singer, arranger and composer. I was also the artistic director, and took care of the logistics. In my final project report, I go through all the phases of the project. Choosing the program and instrumentation, rehearsals with the band, and personal practice, the composing and arranging process, and the concert itself. I also discuss the challenges that resulted from assuming a multitude of roles and responsibilities simultaneously and how I dealt with these challenges.</p> <p>My goal for the project was to reflect on, and to learn from this artistic process, and the good and bad choices made during it, in order to realise further similar projects even more successfully.</p>	
Keywords	bass, electric bass, concert, course B

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Tutkintokonsertin valmistelu	2
2.1	Kokoonpanon muotoilu ja rekrytointi	4
2.1.1	Vaskisektio	4
2.1.2	Jousisto	5
2.1.3	Bändin komppisoittajat	6
2.1.4	Laulajien valinta	6
2.1.5	Lopullinen kokoonpano	7
2.2	Ohjelmistokokonaisuuden luominen	8
2.2.1	Settilista, versio 1	9
2.2.2	Settilista, lopullinen versio	10
3	Sovitus- ja sävellystyö	11
3.1	<i>Overture 2012</i> ja <i>Start Something</i> -kappaleen outro	14
4	Oma Harjoittelu	14
5	Yhtyeen harjoittaminen	15
5.1	Jousien harjoittaminen	16
6	Konsertti	17
7	Pohdinta	20
	Lähteet	25
	Liitteet	

1 Johdanto

Opinnäytetyöni on kuvaus sähköbasson B-kurssitutkintokonserttini valmistelu- ja toteutusprosessista. Pyrin selostamaan eri työvaiheet, jotka kävin läpi konserttia valmistellessa ja ajatusprosessit, jotka kävin läpi valmisteluihin liittyviä ratkaisuja tehdessäni.

B-tutkintokonserttini koostui kappaleista, jotka ovat olleet minulle tärkeitä elämäni eri vaiheissa ja tahdoinkin tämän konsertin kautta tehdä eräänlaista musiikillista itsereflektiota. Minulle konsertissa yhdistyi henkilökohtaisen historiani lisäksi tulevaisuus, sillä toteutus sisälsi minulle uusia asioita, kuten pääasiallisen lauluvastuun ja jousistemmojen kirjoittamista.

Käyn läpi erillisissä luvuissa ohjelmiston ja soitinnuksen valintaprosessin, henkilökohtaiset tavoitteeni konsertin suhteen, soittajien rekrytointiprosessin, itsenäisen harjoitteluvaiheen, yhteisharjoitusvaiheen, nuottien kirjoitusvaiheen ja varsinaisen konsertin. Pyrin myös pohtimaan, mitkä seikat prosessissa olivat onnistuneita ja missä olisi voinut tehdä parempia ratkaisuja.

Tämän tutkintoprosessin tarkastelu on ollut mielenkiintoista, koska haastoin itseni monella tasolla sen puitteissa, ja potentiaali oppimiselle oli näin ollen valtava. Olenkin kovin tyytyväinen, että tämän opinnäytetyön tekemisen myötä olen käynyt prosessin yksityiskohtaisesti läpi, ja näin päässyt oppimaan mahdollisimman paljon kokemuksistani.

Koska opinnäytetyössäni tarkastellaan taiteellista prosessia, tämä asettaa omat vaatimuksensa työn rakenteelle. Käytin jäsentelyä ja rakennetta suunnitellessani referenssimateriaalina Juha Pöysän ja Ville Paappasen opinnäytetöitä. (Pöysä, 2012.) (Paappanen, 2010.) Molemmissa töissä tarkastellaan taiteellista prosessia, mutta hieman eri kanteilta.

Opinnäytetyön liitteenä on DVD-videotalliointi B-tutkintokonsertistani.

2 Tutkintokonsertin valmistelu

B-kurssikonsertin valmistelu alkoi ajatustasolla jo toisena opiskeluvuoteni Metropoliasa. Mieleeni tuli ajatus konsertista, jossa soitettaisiin kappaleita, jotka ovat olleet minulle merkittäviä eri elämänvaiheissa. Nämä kappaleet ovat sellaisia jotka ovat syystä tai toisesta saaneet syvemmän merkityksen, ja jääneet minulle eräänlaisiksi toteemeiksi tietyistä ajanjaksoista.

Opiskeluvuosien aikana kirjasin ylös näitä kappaleita, ja listaan kertyi vähitellen kymmeniä eri tyylisiä sävellyksiä. Listasin ainoastaan kappaleet jotka koin jollain tavalla realistisiksi tai mielekkäiksi toteuttaa. Lopulta 2012 alkuvuodesta aloin työstää B-kurssikonserttia ja prosessi alkoi taulukossa 1. olevasta kappalelistasta, joka oli usean vuoden aikana koottu poikkileikkaus musiikillisesta historiastani, ja samalla avain musiikillisen identiteettini kehitykseen. Kyseiset kappaleet maalaavat kuvan eri tyylilajien kirjosta, jotka yhdessä koostavat musiikillisen paletin josta olen ammentanut tyylillisiä ja teknisiä seikkoja oman musiikillisen identiteettini rakennuspalikoiksi. Ajatuksena oli siis tehdä eräänlaista musiikillista itsereflektiota.

Aloitin siis prosessin keräämällä yhteen listan mahdollisista esitettävistä kappaleista. Listaan kuuluivat seuraavaat kappaleet:

Taulukko 1. Alkuperäinen ohjelmistolista

Kappaleen nimi	Esittäjä
Hole In My Soul	Aerosmith
You're Here	Steve Vai
It's a Lie	Fiction Plane
Junichi Masuda	Pokémon-teema
Hounds of Winter	Sting
I Hung My Head	Sting
Yasuaki Fujita	Megaman 3 theme
Start Something	Lost Prophets
It's About Time	Van Halen
Right Now	Van Halen
Please Sister	The Cardigans
In Pieces	Linkin Park
Until We Say Goodbye	Joe Satriani
Panic Station	Allan Holdsworth
Devil Take The Hindmost	Allan Holdsworth

Lisäksi listalla oli ehdottomana kappaleena ensimmäinen julkisesti esitetty sävellykseni *Rohkeaa Onnistaa*. Tämä lista piti tyypistää järkeväksi konserttikokonaisuudeksi. Huomioon piti ottaa henkilökohtaiset tavoitteet, kurssivaatimukset, käytettävissä olevat soittajat, soittimet ja soittotila. (Metropolia 2012. WWW) Lisäksi kappaleista tuli muodostua jonkinlainen yhtenäinen taiteellinen kokonaisuus. Lähes samantien listaa muokatessani totesin, että kokonaisuudesta tulee vääjäämättä tyylliseltä kirjoiteltaan niin monisyinen, että lopputuloksesta saattaisi tulla kuulijalle sekava. Päätin kuitenkin luottaa siihen, että koska nämä kappaleet ovat kaikki koskettaneet minua jollain tasolla, niissä olisi myös muille kuulijoille yhtenäistä kosketuspintaa. Myös kappaleiden tekstien aiheet nivoutuivat yhteen. Lisäksi tiesin että pystyisin yhdistämään kappaleita tyyllisesti sovitussuhteissa. Toinen vaihtoehto olisi ollut rajata listasta vain tietyn tyyliä ja henkisiä kappaleita soitettavaksi, mutta silloin lista ei olisi enää heijastanut musiikillista historiaani kokonaisuutena.

Minulla on klassisen musiikin taustaa ja soittokokemusta kontrabasistina sinfoniaorkestereissa. Lisäksi olen pienestä asti ollut suuri sinfonisen elokuvamusiikin ystävä. Mahtipontiset elokuvasäveltäjät, kuten John Williams, Hans Zimmer (Zimmer, 2010. Äänite) ja Howard Shore ovat aina puhutelleet minua musiikillaan ja halusin valjastaa heidän käyttämänsä musiikilliset sovituskäytännöt omaan käyttöön tässä konserttikokonaisuudessa. Tämä johti suunnitelmaan kokoonpanosta, jossa olisi perinteisten bändisoittimien lisäksi jousisto ja vaskipuhallinsektio. Halusin kuitenkin perinteisen bändisoittimiston kokonaisuuden selkärangaksi. Tiesin että iso kokoonpano pystyisi tekemään toteutuksesta mahtipontisen ja juhlavan ja samalla pystyisin yhdistämään sekä klassisista soittimista koostuvan orkesterin, että suuremman rock-bändikokoonpanon parhaat puolet.

Valtaosassa kappaleista ei ollut valmiina jousia. Jousille täytyi siis säveltää stemmat näihin kappaleisiin. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun kirjoitin jousistemoja ja koin sen positiivisena ja myönteisenä haasteena. Tämä oli otollinen tilaisuus toteuttaa jo vuosia hautunut suunnitelma ja aloittaa nuottien kirjoittaminen jousille.

Halusin että konsertti muodostaisi ehyen kokonaisuuden, ja siksi oli tärkeää, että kappaleista olisi muodostettavissa jonkinlainen dramaturginen kaari. Kappaleiden soittojärjestys oli näin ollen erittäin tärkeä. Lisäksi totesin kappaleiden sanoituksiin syntyessäni, että niistä olisi mahdollista muodostaa itsenäinen löyhä tarinajatkumo.

Tätä jatkumoa korostaakseni päätin säveltää konsertille alku- ja loppusoiton. Nämä sitoisivat heterogeenisiä kappaleita kokonaisuudeksi ja samalla antaisivat minulle tilaisuuden näyttää sävellyosaamistani.

2.1 Kokoonpanon muotoilu ja rekrytointi

Otin alustavaksi tavoitteeksi rajata ohjelmiston, eli settilistan kestoltaan n. 10-12 kappaleeseen. Alkuperäisen suunnitelmani mukaan tarkoitukseni oli muodostaa bändi, jossa olisi rummut, basso, 2-3 kitaraa, piano/urut, lyömäsoittimet, 8-henkinen jousisto, (4 viulua, 2 alttoviulu, 2 selloa) ja muutamia vaskia (ainakin yksi trumpetti, käyrätorvi ja pasuuna.) Laulusolisteja piti olla useampia ja osan kappaleista ajattelin laulaa itse.

Konsertin nollabudjetti tarkoitti, että jouduin kasaamaan bändin tuntemistani soittajista. Onnekseni minulla oli tiedossa kaikkiin haluamiini soittimiin ihmisiä, joita voisin kysyä avuksi. Luonnollisesti tiedostin tässä vaiheessa, että saattaisin joutua tekemään radikaalejakin muutoksia suunnitelmiini, mikäli en saisi tarvittajia soittajia kasaan. Tiedostin myös sen, että mitä enemmän soittajia, sitä vaikeampaa yhteisiä harjoituskertoja olisi sopia.

2.1.1 Vaskisektio

Settilistan hautuessa mielessäni, aloin miettiä kokonaisuutta myös käytännön kannalta. Kuinka moneen kappaleeseen todella tarvitsinkaan vaskipuhaltimia? Erityisesti suunnittelemani pelimusiikkiohjelmisto (*Mega Man*- ja *Pokémon*-teemat) vaativat ehdottomasti vaskipuhaltimet, jotta olisi saavutettu näiltä kappaleilta toivomani mahtipontinen tunnelma. Suurin osa muista kappaleista ei kuitenkaan itsessään sisältänyt puhallinstemmoja, ja moneen niistä en edes halunnut kirjoittaa vaskille mitään. Jousille oli sitä vastoin useassa kappaleessa valmiiksi soitettavaa, ja minulla oli myös ideoita josten lisäämiseksi moneen kappaleeseen. Vaskisoittajat olisivat sen sijaan päässeet soittamaan vain muutamassa kappaleessa. Päädyin lopulta ratkaisuun, että vaskia ei tule. En halunnut pyytää ihmisiä soittamaan vain siksi että he soittaisivat muutamassa kappaleessa ja istuisivat konsertin loppuajan pureskellen kynsiään. Ajattelin myös harjoitusten järjestämisen haasteita. Kourallinen ihmisiä lisää tekisi yhteisten harjoitusaikatalujen sopimisesta haastavampaa. Hyötysuhde ison porukan harjoituttamisessa vain muutaman kappaleen tähden ei vain ollut riittävän hyvä. Ajattelin myös, että kun vaskille ei tarvitse kirjoittaa stemmoja, jää lisää

valmistelu- ja työaikaa käytettäväksi muiden aspektien edistämiseksi. Ja tietysti vaakakupissa painoi myös se seikka, että pienempi kokoonpano mahtuisi paremmin lavalle, ja niin ollen olisi helpompi asetella hyvän näköiseen muodostelmaan.

2.1.2 Jousisto

Halusin että jousisto ei kuulosta yksittäisiltä soittajilta, vaan kokonaiselta sektiolta. Siksi ajattelin että kahdeksan soittajaa, eli tuplakvartetti olisi hyvä soittajamäärä. Ykkösviuluja, kakkosviuluja, alttoviuluja ja selloja olisi kaikkia kaksi. Näin jokaisella olisi pulttikaveri, joka soittaisi samaa stemmaa ja soundi levenisi. Kokemukseni mukaan jousisoitinten sointi ”aukeaa” kunnolla vasta soittajamäärän kasvaessa. Yksittäisillä jousisoittimilla on erittäin vaikea saavuttaa täyteläistä sointia, ja harmoniamassaa, joka täyttää jousisoittimille ominaisen taajuusrekisterin. Omien käytännön kokemuksieni mukaan yksittäiset soittimet sopivat hyvin solistisiin tehtäviin, mutta halusin nimenomaisesti myös tuottaa sointuharmoniaan täydennystä jousistolla. Muutoin keski- ja ylärekisterin sointumaailmasta vastaavat lähinnä kitarat ja piano, sekä urut.

Kontrabassoja en halunnut, koska ne olisivat kilpailleet elintilasta soittamani sähköbasson kanssa. Soittimien ääniala ja soinnin keskeiset taajuudet ovat samat, ja kaipasin jousiston soinnilta nimenomaan sitä keski- ja ylärekisterin sorjaa täytettä, jota kvartetti, ja sitä isommat kokoonpanot pystyvät tarjoamaan. Myöskään soitettava ohjelmisto ei vaatinut musiikillisesti kontrabassoa soitettavaksi. Mikäli tarvetta olisi ollut, olisin tietenkin soittanut kontrabassoa itse.

Soittajien rekrytointivaiheessa ilmeni, että jousisoittajat ovat kiireisiä ihmisiä! Suuri osa kysymistäni jousisoittajista ei päässyt osallistumaan kiireisten aikataulujen takia. Eräs viulustiystäväni kehotti minua karsimaan jousisektiosta pulttikaverit pois. Hän huomautti, että kahden jousisoittajan on erittäin vaikea soittaa vireessä keskenään unisonoa. useampi kuin kaksi soittajaa sitä vastoin tasaa virettä, kun soinnin keskiarvo tarkentuu lähemmäs oikeaa virettä. Lisäksi sektio, jossa olisi yksi soittaja per stemma soisi puhtaammin. Tähän ratkaisuun lopulta päädyinkin. Olin onnekas ja sain kvartetin verran soittajia varattua, ja totesin muiden konserttivalmistelujen painaessa päälle, että ei kannata käyttää enempää aikaa lisäsoittajien haalimiseen. Neljällä jousella pystyisin jo saavuttamaan tavoittelemani sointielementin kokonaisuuteen.

2.1.3 Bändin komppisoittajat

Bändin komppiosan kokoonpano pysyi melko lailla alkuperäisen suunnitelman mukaisena. Erikoisuutena suunnitelmissani oli alunperin kolme kitaristia. Tämä tuntui lopulta liioittelulta, koska kolme soittajaa peittää helposti toisensa soitollaan jos he soittavat yht'aikaa eri asioita. Tämän takia kyseisessä soitinnuksessa täytyy miettiä todella tarkkaan soitettavat osuudet, ja usein onkin paras ratkaisu että kaikki eivät soita samanaikaisesti. Näin ollen kahdellakin kitaralla pärjää yleensä hyvin. Yksi ohjelmiston kappaleista, *Start Something*, oli kuitenkin siksi poikkeuksellinen, että siinä oli kolmelle kitaralle olennaista soitettavaa. Voisi jopa sanoa, että se vaati kolme kitaraa. Tähän tilanteeseen löytyi kuitenkin oivallinen kompromissiratkaisu, kun todettiin, että Lyömäsoittajamme Joonas Kaikko voi soittaa puuttuvat kitaraosuudet kyseisessä kappaleessa.

Jousisto oli siis kasassa ja vasket viivattu yli. Bändin rajaamisesta oli jäljellä yleisön kannalta ehkä olennaisin osa eli laulajat.

2.1.4 Laulajien valinta

Alkuperäisessä biisilistasuunnitelmassa oli kappaleita, jotka aioin laulaa itse, ja kappaleita, jotka ajattelin vierailevien solistien laulettaviksi. Alkuperäisen ajatuksen mukaan ajattelin että pyytäisin kaksi naislaulajaa ja kaksi mieslaulajaa laulamaan taustoja, ja jokaisella olisi myöskin jokin soolobiisi. Listalta karsiutui kuitenkin pois vierailevien solistien lauluja, kuten *The Cardigansin Please Sister* ja *Van Halenin Right Now*. Listan kaventuessa alkoi näyttää siltä että suurin osa kappaleista jäisi minun itseni laulettavaksi. Kappaleita oli edelleen rajattava pois toivotun kokonaisuuden saavuttamiseksi, ja vierailevien solistien kappaleet poistamalla oltiin lähellä tavoitekestoja. Totesinkin, että voisin ottaa lopulta pääasiallisen leadlauluvastuun itse. Tämä oli uutta minulle, sillä en ole ennen laulanut kokonaista keikkaa vastaten yksin kaikista leadlauluosuuksista. Koin tämän kuitenkin mielekkääksi haasteeksi, ja kappaleiden henkilökohtaisen merkityksen takia koin myös että pystyisin itse tuomaan parhaiten haluamani tunnelatauksen ja lauluilmaisun kappaleisiin.

Muutama poikkeus kuitenkin ilmeni. Ensimmäisten harjoitusten jälkeen minusta tuntui, että konserttiin kaivattiin jotain kappaletta, jossa olisi vaativampia bassokuvioita.

Halusin tuoda esille myös teknistä osaamistani, koska kyseessä oli kuitenkin nimenomaan sähköbasson B-kurssi Päätinikin ottaa *Van Halenin "It's About Time"* – kappaleen tässä vaiheessa konsertin ohjelmistoon. Tiesin kuitenkin, että tämä kappale on sen verran vaativa soitettava, että yht'aikainen laulaminen veisi huomioni ja myös yleisön huomion pois bassonsoitosta epäedullisella tavalla. Kappale ei muutenkaan sopinut äänialalleni, ja oli vaikeasti transponoitavissa, koska kitaraosuudet vaativat vapaita kieliä soitettavaksi. Ratkaisu oli yksiselitteinen; pyysin Ilmo Ylinärää vierailevaksi solistiksi kyseiseen kappaleeseen.

Toinen kappale johon halusin vierailevan solistin, oli *Lost Prophetsin "Start Something"* Kyseisessä kappaleessa on huuto-osuuksia joita en osannut tuottaa uskottavasti ja siksi pyysin Hakim Hietikkoa kyseiseen kappaleeseen mukaan.

2.1.5 Lopullinen kokoonpano

Bändin lopullinen kokoonpano oli seuraavanlainen:

Bass & Lead Voc - Janne Viitanen

Gtr, Voc - Lauri Uusitalo

Gtr, Voc - Nicolas Rehn

Kbrd - Ilmari Aitoaho

Drs - Ville Väättäinen

Stunt-mies (Perc, Voc, Gtr) - Joonas Kaikko

Vln - Juha Pöysä

Vln - Lilja Rasimus

Vla - Janne Tuovinen

Vlc - Jenni Witick

Guest Voc - Ilmo Ylinärä

Guest Voc - Hakim Hietikko

Olin varsin tyytyväinen miehitykseen, tiesin että minulla oli koko liuta ammattitaitoisia muusikoita käytettävissäni.

2.2 Ohjelmistokokonaisuuden luominen

Mainitsin jo aiemmin, että halusin konsertin esitettävien kappaleiden muodostavan ehyen konserttikokonaisuuden. Löysin kappaleiden teksteistä ja nimistä viitteitä erilaisiin yleisiin elämänvaiheisiin ja –tapahtumiin, ja koska kappaleet merkitsivät myös minulle henkilökohtaisia elämänvaiheita, ja –tapahtumia, seurasi tästä konsertin otsikko – ”Yhden elämän tarina.” Laitoin myös käsiohjelmaan sitaatteja kappaleiden teksteistä, (ks. Liite 1) ja pyrin näin vahvistamaan konserttikokonaisuuden tarinallista kehystä ja –jatkumoa.

Minun piti valita alkuperäistä kappalelistastani karsinnan kautta ehyt kokonaisuus. Asetin lopulliselle ohjelmistolle muutamia tavoitteita, jotka sen tuli täyttää. Tärkeimpänä oli tietysti pidettävä mielessä B-kurssitutkinnon edellyttämä taiteellinen taso, jonka piti ilmetä musiikista. Tämän tason saavuttamiseksi halusin että kappaleissa olisi improvisoituja soolo-osuuksia, ja teknisesti haastavia osioita. Nämä vaatimukset täyttävien kappaleiden sisällyttäminen ohjelmaan vaati eniten tietoista harkintaa. Lisäksi minulla oli henkilökohtaisia tavoitteita, joita ei sinänsä edellytetty tutkintovaatimuksien puolesta, mutta halusin haastaa itseni, ja samalla näyttää monipuolisesti osaamistani konsertissa. Tämän takia halusin sisällyttää kokonaisuuteen kappaleita, jotka lauloin itse. Myös ison soittajiston, ja erityisesti jousien käyttö konsertin toteutuksessa olivat minulle tärkeitä henkilökohtaisia tavoitteita. Ehdottomasti halusin myöskin sisällyttää ohjelmaan itse säveltämiäni teoksia. Halusin hyödyntää tämän harvinaislaatuisten tilaisuuden toteuttaa omia musiikillisia ambitiesiäni, ja tehdä isoissa puitteissa itseni näköinen konserttikokonaisuus.

Nämä tavoitteet olivat mielessäni koko ohjelmiston valintaprosessin ajan, ja niiden tasapaino ja riittävä edustus olivat mittarina ohjelmiston eheydelle. Eri kappaleissa tuli luonnostaan eri suhteessa ilmi eri osa-alueita tavoitteista, ja siksi kappaleiden yhteinen kokonaissisältö tuli ottaa huomioon. Olisi ollut taiteellisen lopputuloksen kannalta tuhoisaa esimerkiksi lähteä änkemään jokaiseen kappaleeseen bassosooloa, tai keinotekoisesti tekemään basson kompeista vaikeampia tai monimutkaisia. Sen takia eri kappaleilla oli omat roolinsa kokonaisuudessa.

2.2.1 Settilista, versio 1

Karsinnan jälkeen ensimmäinen esitysjärjestyksessä oleva settilista, joka lähetettiin kaikille soittajille, oli seuraava:

- Overture 2012 -J. Viitanen
- You're Here - Steve Vai
- Rohkeaa Onnistaa -J. Viitanen
- It's A Lie - Fiction Plane
- In Pieces - Linkin Park
- Until We Say Goodbye - Joe Satriani
- Hounds Of Winter - Sting
- Start Something - Lost Prophets

Tämän listan pohjalta sovittiin harjoitusajat. Kuitenkin siihen mennessä, kun ensimmäisiä harjoituksia pidettiin bändisoittajien kanssa, oli käynyt ilmi sovitusten nuoteille kirjoittamisen vaivalloisuus. Olin aliarvioinut notaatiotyön vaatiman ajan, ja jouduin miettimään, pystyisinkö asetetun aikataulun puitteissa kirjoittamaan kaikki suunnittelemani kappaleiden vaatimat nuotit. *Until we say goodbye* –kappaleen originaaliversiossa on paljolti koneilla ohjelmoidut taustat, ja melodia sekä soolo sähkökitaralla soitettuna. Minun oli tarkoitus kirjoittaa kappaleesta versio, joka olisi hyödyntänyt vahvasti jousistoa, ja melodiakin olisi suurimmilta osin tullut viulun soitettavaksi. Ajattelin myös, että kappaleen levyversion kitarasoolon voisi nuotintaa, ja laittaa viulun soitettavaksi. Uskoin vahvasti siihen, että sovituksellinen ajatukseni oli hyvä ja toimiva, mutta sen toteuttamisen vaatima ajallinen satsaus nuotinkirjoituksen, ja levyltä kuuntelemisen muodossa olisi huomattava. Lisäksi kappaleen soolon opetteleminen olisi vaatinut ainakin yhdeltä bändiläiseltä huomattavan lisäpanostuksen projektiin harjoittelun muodossa. Arvelin, että näistä syistä minulle tulisi erittäin kova kiire tämän kappaleen kanssa, ja se tuskin tulisi teoksen ansaitsemaan esityskuntoon. Sävellys on kuitenkin äärimmäisen vaikuttava, ja ansaitsee esitettäessä parhaan mahdollisen tulkinnan. Näin ollen päätin, hieman pitkin hampain, että kappale jäisi pois tästä konserttikokonaisuudesta.

Jossain vaiheessa projektia edeltävänä vuonna minulla oli ollut sovitusero *In pieces*-kappaleesta, ja siksi se päätyi listalle. Kyseinen kappale on lyhyehkö kestoaltaan (3:38),

ja sen dramaturginen kaari alkaa pienestä, ja kasvaa tasaisesti koko kappaleen keston ajan. Minun oli tarkoitus pidentää kappaletta, ja kirjoittaa isoa instrumentaatiota hyödyntäen vielä korkeammalle intensiteettitasolle menevää jatkoa kappaleelle. Siinä vaiheessa kun kappaletta piti alkaa kirjoittamaan, huomasin kuitenkin että hienon visioni punainen lanka oli liihottanut johonkin taivaan tuuliin, enkä saanut siitä enää otetta. Komeat suuret kuvitelmat kappaleen nostamisesta seuraavalle tasolle tuntuivat väkinäiseltä kappaleen pidentämiseltä vailla minkään sortin tavoitetta tai motiivia. Tuntui, että en pystyisi nostattamaan kappaletta uudelle tasolle, vaan korkeintaan saavuttamaan levyversion meiningin hieman laimennettuna. Tämä ei vastannut alkuperäisiä tavoitteitani tämän kappaleen funktioksi konserttikokonaisuudessa ja siksi kappale sai jäädä pois ohjelmistosta.

Koska edellämämainitut kaksi kappaletta jäivät pois, tilalle oli otettava jotain, koska muutoin konsertti jäisi kestoltaan liian lyhyeksi. Tässä vaiheessa tarkastelin ohjelmistoa, ja totesin että bassolla on enimmäkseen säestävä, ja erittäin komppimainen rooli suurimmassa osassa kappaleita. Kurssivaatimusten edellyttämän taiteellisen tason saavuttamiseksi ajattelin, että olisi hyvä jos voisin ottaa tilalle kappaleita, joissa bassolla olisi monimuotoisempi säestyksellinen rooli. Tämä tavoite mielessäni päädyin *Van Halenin* kappaleeseen ”*It’s about time*”, ja *Stingin* kappaleeseen ”*Shape of my heart*.” Ensimmäisessä näistä oli rytmisesti haastellista komppausta, ja nopeita unisonomelodioita kitaran kanssa. Jälkimmäisen sovitin siten että kitarastemma soitetaan bassolla. Tällöin basso soittaa moniäänistä sointukomppausta. *Van Halenin* kappaleessa halusin keskittyä soittamaan bassokompin mahdollisimman hyvin ja siksi pyysinkin että Ilmo Ylinärä laulaisi solistin osuudet. *Shape of my heart* oli sen sijaan ”mies ja basso” –tyyppinen esitys, jossa basso ja laulu muodostivat kokonaisuuden olennaisimman osan jousien ja lyömäsoitinten tukiessa kokonaisuutta.

2.2.2 Settilista, lopullinen versio

Näiden muutosten jälkeen, oli ohjelmisto lopullisesti valmis. Lopullinen settilista näytti tältä:

- 1.Overture 2012 (Viitanen)
- 2.You’re Here (Vai)

3. Rohkeaa onnistaa (Viitanen)
4. Hounds of Winter (Sting)
5. It's about time (Van Halen, Van Halen, Hagar)
6. Shape of my Heart (Sting)
7. It's a Lie (Brown, Daunt, Sumner)
8. Start Something (Lewis, Watking, Gaze, Richardson, Chiplin, Rubin, Oliver)

Jokainen valittu kappale oli ansainnut paikkansa lopullisessa listassa ja oli myös osaltaan luomassa kokonaisuutta ja vahvistamassa ohjelmiston yhtenäistä kaarta.

3 Sovitus- ja sävellystyö

Aloitin sovitustyön pään sisäisellä työstämisellä heti projektin alussa, mutta varsinainen nuotinkirjoitustyö alkoi vasta muutamaa kuukautta ennen konserttia. Käytin nuotintamiseen Sibelius-nuotinnusohjelmaa, jota olin käyttänyt jonkin verran aikaisemmin, mutta en aivan näin laajassa mittakaavassa. Alun pienoisen kangertelun jälkeen kuitenkin pääsin vauhtiin ja sain pian kirjoitettua jousistemmat kappaleisiin, joissa oli levytetyillä versioilla valmiiksi jouset. Tämä prosessi siis tapahtui transkriptoimalla, eli korvakuulolta. Luonnollisesti tein tarpeen vaatiessa pieniä muutoksia ja todennäköisesti kaikki kohdat eivät muutoinkaan tulleet nuottikuvaan aivan ääni ääneltä yhtenevästi koska levyttä kuuntelemisessa on aina omat haasteensa, varsinkin harmonioita kuunneltaessa. Sain kuitenkin kirjoitettua järkevät stemmat jotka palvelivat kappaleiden kokonaisuutta ja kuulostivat hyvältä.

En ollut ennen kirjoittanut jousille, mutta olen kuunnellut ja soittanut huomattavan määrän jousiteoksia, ja tiesin saavani aikaan kelvollisesta materiaalia luottamalla enimmäkseen korvaani. Läpi stemmankirjoitusprosessin minulla oli kuitenkin muutama johtoajatus joita tarkkailin, ja joiden perusteella tein ratkaisuja. Yksi näistä oli melodian väistely. Jousien soittamat melodiafraasit eivät saaneet mennä laulun kanssa liikaa päällekkäin. Pyrin sijoittamaan melodiafraasit joko laulun pidempien taukojen kohdalle, tai fraasien väliin. Laulumelodian kohdalla jouset soittivat pidempiä ääniä, luoden harmoniapohjaa.

The image displays a musical score for the piece 'Rohkeaa Onnistaa'. It features four staves for strings (Violin I, Violin II, Viola, and Cello/Double Bass) and a vocal line. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The string parts are written with various note values, including quarter notes, eighth notes, and sixteenth notes, often with slurs. The vocal line is written in a single staff with lyrics: 'Roh-ke - aa' and 'On - nis - taa'.

Kuvio 1. *Rohkeaa Onnistaa* – kertosäkeen jouset, melodianväistely (ks. liite 2.)

Toinen johtoajatukseni stemmoja kirjoittaessani oli äänten liikesuuntien tarkkailu. Tämä on ensimmäisiä asioita joita olen oppinut moniäänisestä äänekuljetuksesta. Periaate on yksinkertainen: kun edetään ajassa, kaikki äänet eivät saa liikkua samanaikaisesti samaan suuntaan, vaan jonkun täytyy pysyä paikallaan tai liikkua vastakkaiseen suuntaan. (Aldwell & Schachter 2009.)

Päätin tietoisesti jättää teoreettisen äänenkuljetussäännösten finessejen tarkkailun vähemmälle. Tiesin, että minun täytyi saada nuotit valmiiksi soittokuntoon ennen harjoituksia ja pyrin aikaansaamaan ennen kaikkea toimivaa sointitekstuuria. Jos olisin lähtenyt analysoimaan liikaa ja hakemaan liiallista täydellisyyttä, olisi kirjoitusaikataulu helposti saattanut venähtää ja siihen ei ollut aikataulun puolesta varaa.

Huomasin pian, että jousikvartetin soittimien äänialat ovat sellaisella etäisyydellä toisistaan että ne muodostavat luonnostaan harmoniaa, jonka äänet ovat perinteisen ihanteen mukaisten intervallien päässä toisistaan. Tämä helpotti harmonian kirjoitusta, kun äänet halusivat soitinnuksen takia luonnostaan mennä oikeiden intervallien päähän toisistaan.

Joitain nopeita melodiajuoksutuksia ja harmoniapurkauksia kirjoittaessani jouduin todella ääni ääneltä miettimään jokaiselle stemmalle jokaisen äänen, siten että ne kuulostivat yhdessä hyvältä. Kappaleissa oli selvästi ns. ”pullonkaula” –kohtia, joiden kirjoittamiseen tuhrautui huomattavasti enemmän aikaa kuin muihin osioihin. Yksi näistä oli *Overture 2012* Intron aivan lopun jousikadenssi. Näitä muutamaa tahtia pyörittelin monta tuntia...

13 ♩ = 102

Kuvio 2. *Overture 2012* Intron loppukadenssi

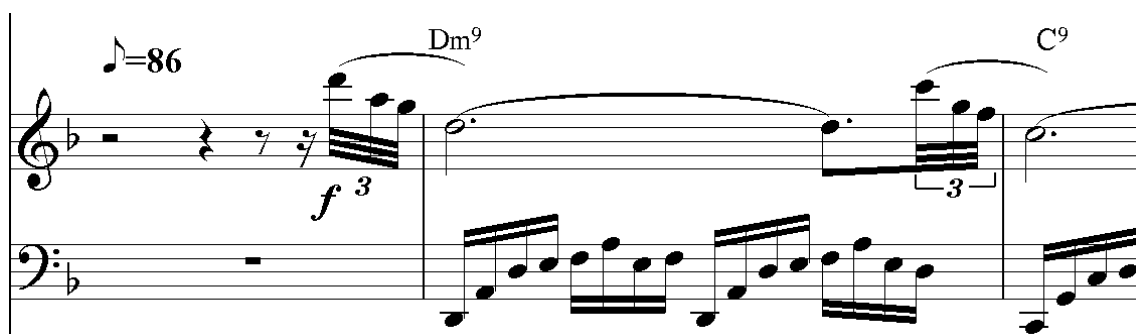
Suurimmaksi osaksi kirjoittaminen kävi kuitenkin melko helposti ja johdonmukaisesti. Minulla oli soiva kuva jousista päässäni, ja kirjoitin yksinkertaisesti auki sen, mitä kuulin. Inspiraationa minulla toimi aiemmin mainittujen elokuvasäveltäjien ja orkesterikokemusten lisäksi japanilainen pop-musiikki. Monissa kuuntelemissani japanilaisissa pop/rock-kappaleissa on hienoja jousistemoja yhdistettynä tuhtiin bändisoittoon. *Rohkeaa Onnistaa*-kappale oli sävelletty jo aikaisemmin, mutta siinä ei ollut jousia, joten minun piti säveltää jousiosuudet kyseiseen kappaleeseen. Hain vahvasti inspiraatiota *little by little* -yhtyeen kappaleesta *Kimi Monogatari*. (*little by little* 2007, äänite). Kappaleessa on juuri mainitsemani kaltaista polveilua jousien ja laulun melodian kanssa, ja otin siitä tyylillistä mallia kirjoittaessani kertosaäkeen jousia.

3.1 *Overture 2012* ja *Start Something* -kappaleen outro

Olin päättänyt säveltää konsertille alkusoiton. Otin lähtökohdaksi konsertin viimeisestä kappaleesta rytmisen aiheen, ja lähdin laajentamaan sitä, käyttäen *inspirationa* Hans Zimmerin *Inception*-elokuvan soundtrackin kappaletta *Mombasa* (Zimmer 2011, äänite). Päätin tehdä kappaleesta boleromaisen¹. Pienestä alkavan ja jatkuvasti kasvavan teoksen, joka lataisi jännitettä toisen kappaleen alkuun. *Start Something* – kappaleessa oli levyversiossa tunnelmaltaan utuinen piano-outro. Päätin sivuuttaa sen ja laittaa tilalle kertauksen *Overture 2012* Ensimmäisestä musiikillisesta aiheesta. (ks. Liite 3.) Näin konsertti alkoi ja loppui samaan teemaan. Tosin lopussa aihe soitettiin puoli sävelaskelta ylempää.

Kuvio 3. *Overture 2012* – pianoteema

Kuvio 4. *Start Something* – outron pianoteema

4 Oma Harjoittelu

¹ boleromaisella teoksella tarkoitan tässä yhteydessä Ravelin Boleroa, joka on rakenteeltaan jatkuvasti kasvava, eli alkaa pienestä ja kasvaa loppuun asti, kun kappaleeseen tulee mukaan uusia musiikillisia elementtejä. (Ravel 1961, äänite)

Omien laulu- ja basso-osuiksieni harjoitteluun käytin aikaa muun organisoinnin ja nuottien kirjoittamisen lomassa. Opettelin soittamaan kaikki kappaleet alusta asti ilman nuotteja ja tavoitteenani oli myöskin muistaa konsertissa sanat ulkoa. Enimmiltä osin näin tapahtuikin. Olen soittanut vuosien varrella erittäin paljon kappaleita ilman nuotteja ja ohjelmiston sisältämät kappaleet eivät olleet edes mitenkään erityisen vaikeita muistettavia, vaan päinvastoin kaikki kappaleet olivat rakenteeltaan melko selkeitä. Siksi niiden oppiminen oli luontevaa, eikä tuottanut erityisiä haasteita koska minulla oli valmiit toimintamallit tehokkaaseen ulkoa opetteluun. Oman soitannollisen mukavuusalueeni rajoille menevissä osioissa tosin jouduin tekemään töitä soittoteknisten haasteiden kanssa. Erityisesti *You're Here*-kappaleen nopeat juoksutukset olivat minulle erittäin haasteellista soitettavaa. Myönnettäköön, että en saanut niitä soitettua konsertissa aivan niin hyvin kuin olisin halunnut. Myös *Shape of my Heartin* komppi yhdistettynä yht'aikaiseen laulamiseen oli erittäin haastava soitettava ja työstinkin tätä yhdistelmää aina konsertin aluspäiviin asti. Harjoittelin erityisesti myös improvisoituja bassosooloja varten, jotka olivat kappaleissa *You're Here*, *Shape of my Heart* ja *Hounds Of Winter*. Näiden soolojen osalta minusta tuntui että harjoitusaikani loppui hieman kesken. Ison kokoonpanon logistinen organisointi, ja nuottien kirjoittaminen veivät yllättävän paljon aikaa ja olin varannut henkilökohtaiselle harjoittelulle sitä vastaavasti liian vähän. Huomattavaa oli myöskin, että erityisesti sovituksen työstö oli prosessi, joka oli jatkuvasti käynnissä pääni sisällä. Sovituksen ollessa vielä keskeneräinen, mielen rattaat jauhoivat lakkaamatta, työstäen sovituskokonaisuuksien osioita oikeisiin uomiinsa. Tämä vaikeutti jonkin verran samanaikaista intensiivistä keskittymistä basson soittoteknisten asioiden ja soolojen soittamisen harjoitteluun.

5 Yhtyeen harjoittaminen

Aloitimme harjoittelut bändin komppiryhmän kanssa ilman jousia ja vierailevia laulajia n. 2 kk ennen varsinaista konserttipäiväystä. Näitä harjoituksia oli useita ennen jousien ensimmäisiä harjoituksia, jotka olivat erilliset stemmaharjoitukset. Tämän jälkeen oli vielä sovittu kahdet harjoitukset koko orkesterilla ja kenraaliharjoitus. Ensimmäiset harjoitukset bändin kanssa olivat lupaavat. Suurin osa ihmisistä oli soittanut yhdessä aiemminkin ja yhteissoitto toimi kohtuullisen hyvin heti alusta alkaen. Aloitimme kappaleista joita ei oltu kirjoitettu nuoteiksi. Jokainen oli kuunnellut ja opetellut omat

osuutensa korvakuulolta näihin kappaleisiin levyiltä. Osuudet olivat itse kullakin kiitettävästi hallussa ja sovimme yhdessä kappaleiden rakenteista, soolovuoroista, dynamiikkavaihteluista ja muista bändin yhteisistä sovituksellisista asioista.

Aikataulukömmähdyksiltä ei tämän projektin harjoitusten kohdalla vältytty. Myöhästymisiä oli pitkin harjoitusjaksoa puolin ja toisin. Nämä eivät kuitenkaan haitanneet merkittävästi yhteishenkeä tai asioiden sujumista, vaikka onkin toki itsestäänselvää että asiat hoituvat tehokkammin silloin, kun kaikki ovat hyvissä ajoin paikalla.

Myöhästymistä huomattavasti pahempi asia on kokonaan paikalle saapumatta jättäminen. Näitä tilanteita sattui lähempänä harjoitusperiodin loppua koko bändin harjoituksissa, kun joku bändin jäsen syystä tai toisesta ei päässyt paikalle. Tämä oli kovin harmillista, koska juuri nämä olivat kaikista tärkeimpiä harjoituskertoja. Olin jo soittajien rekryointivaiheessa todennut, että erityisesti viimeisiin koko bändin yhteisharjoituksiin olisi syytä päästä mukaan, koska niitä ei ollut järin monia. Totesinkin heti alussa, että jos näyttää siltä, ettei välttämättä pääse osallistumaan kumpaankaan yhteisharjoitukseen ja kenraaliharjoitukseen, voisi olla viisaampaa kieltäytyä kokonaan projektiin osallistumisesta. Yllättäville esteille ei tietenkään voi mitään, mutta tässä projektissa ehyiden, täydellä miehityksellä tapahtuneiden yhteisharjoitusten ja läpimenon puute näkyi valitettavasti lopputuloksessa epätasaisuutena, ja paikoin epävarmuutena.

5.1 Jousien harjoittaminen

Kokemukseni sinfoniaorkesterisoittajana loivat pohjan metodeilleni jousien harjoittamisessa. Pyrin harjoituksissa etenemään johdonmukaisessa järjestyksessä, käyden läpi kappaleiden eri kohtia ja kiinnitin huomiota fraseerauksiin, dynamiikkaan ja jousituksiin. Varsinaisten äänten löytämisen ja soittamisen jätin täysin soittajien vastuulle. Tärkeää oli saada soittajat kuulostamaan yhdeltä yhtenäiseltä sektioltä ja parhaiten se onnistuu ainoastaan yhteissoittoon käytetyn ajan myötä. Tämän takia pidinkin tärkeänä, että pidimme jousien kanssa ensimmäiset harjoitukset ilman muita bändiläisiä. Näin jousisoittajat pääsivät kuulemaan itsensä ja toisensa hyvin ja pystyivät hakemaan yhdessä keskinäistä balanssia, soundia ja virettä. Samoin he pääsivät

kuulemaan, miltä jousiston eri stemmojen tulisi kuulostaa yhdessä, joka tuo edelleen varmuutta varsinaisessa esitystilanteessa.

Kuten usein luovan työn kanssa käy, osa jousistemoista valmistui melko viime hetkillä ennen harjoituksia. Kaikki tarvittava oli kuitenkin kirjoitettuna aina harjoituspäivänä. Kiire kuitenkin näkyi siinä, että minun piti tulostaa osa nuoteista vielä harjoituspäivän aamuna, ja tulostusteknisten ongelmien iskiessä kohdalle, tuhraantui harjoitusten alusta aikaa nuottien tulostamiseen. Lisäksi harjoituksissa ilmeni, että olin oikonut nuotinkirjoituksessa paikoin liikaa, tavalla joka teki nuoteista vaikeaselkoiset. Olin jättänyt osassa nuoteista kirjoittamatta tahteja, jotka olivat taukoa. Sen sijaan olin laittanut tekstimerkinnän nuottiviivaston yläpuolelle, jossa luki kuinka monta tahtia taukoa stemmassa olisi ennen soiton jatkumista. Tämä osoittautui kuitenkin epäselväksi merkintätavaksi ja kun tulostuksen yhteydessä tekstimerkinnät olivat lisäksi siirtyneet hieman sivummalle alkuperäisestä tarkoitetusta kohdasta, oli lopputulos hämmennystä aiheuttava merkintä, jonka selvittämiseen kului ylimääräistä aikaa. Myös muutama muu kopiointivirhe ilmeni ensimmäisissä jousien harjoituksissa. Nämä asiat olivat tosin kohtuullisen helposti korjattavissa ja lopullinen nuottikuva korjauksien jälkeen oli selkeä. Käytäntö osoitti kuitenkin, että nuottien kanssa olisi syytä olla erityisen huolellinen sekavuuksien välttämiseksi. Parasta olisi että lopulliset nuotit olisi huolellisesti oikoluettu stemma stemmalta ja tulostettu valmiiksi jo ennen varsinaista harjoituspäivää. Toki näinkään ei varmasti päästä sataprosenttiseen virheettömyyteen, mutta ainakin isoimmat mokat voitaisiin tällä toimintamallilla välttää.

6 Konsertti

Varsinaisena konserttipäivänä rakentamiseen ja soundcheckiin oli varattu kaksi tuntia ennen esitystä. Tiesin että tässä ajassa tulisi kiire ja siksi olinkin pyrkinyt tekemään mahdollisuuksien mukaan valmisteluja jo etukäteen. Suunnittelimme yhdessä perkussionistimme Joonas Kaikon kanssa lavasijoittumisen edellisenä päivänä. Otimme huomioon visuaalisen ilmeen ja lavakuuntelutekniset asiat. Roudasin myös paikalle tarvittavaa soittolaitteistoa ja soittimia jo edellisenä päivänä. Konserttipäivänä Joonas kasasi itselleen etukäteen telineen, jossa hänellä oli näyttävästi aseteltuna kaikki tarvitsemansa lyömäsoittimet. Kannoimme myös Hammond-urut valmiiksi saliin ennen varsinaisen roudausaikamme alkua. Olin tehnyt käsiohjelman valmiiksi, mutta sitä ei oltu tulostettu vielä esityspäivän aamuna.

Kahdessa tunnissa teimme siis kaikki valmistelut: rakensimme lavaelementit ja laitteiston kytkennät. Jousisto mikitettiin ja varsinaiseen soundcheckiin kului aikaa, kun soittajia oli huomattava määrä. Ehdimmekin lopulta käydä läpi checkin yhteydessä vain muutaman kappaleen kokonaisuudessaan. Näin ollen olimme ennen konserttia tilanteessa, jossa koko miehityksellä osa kappaleista oli soitettu vain kertaalleen kokonaan. Jousien kuuluvuus lavalla oli välttävä. Tämä oli ongelma, jota osasin odottaa jo hyvin aikaisessa vaiheessa projektia, mutta jolle ei sinänsä ollut paljoa tehtävissä. Kun sähköisesti vahvistettu bändi ja erityisesti rummut soittavat lavalla ja viereen laitetaan jousisoittajia, jäävät jouset väijäämättä altavastaaajiksi äänenvoimakkuudessa. Lisäksi akustiset soittimet ovat kiertoherkkiä ja tämä asettaa omat rajoituksensa siihen, kuinka kovaa jousisoittajien omaa soittoa voidaan ajaa heidän lavalla olevaan monitorikuunteluunsa. Otimme lavakartan suunnittelussa huomioon tämän seikan ja sijoitimme jouset sivuun siten, että niiden mikrofonit poimisivat mahdollisimman vähän ylimääräistä vuotoääntä. Lisäksi checkin aikana kävimme yhdessä miksaajan ja rumpalin kanssa paljon keskustelua siitä, kuinka kovaa rumpuja tulisi soittaa. Hiljaa soitettaessa jouset alkavat kuulua, mutta ongelma on siinä, että kun rumpuja soittaa hiljaa, ne eivät enää kuulosta yhtä hyvältä vähänkään raskaamman tyylistä musiikkia soitettaessa. Päädyimme lopulta kompromissiin, jossa jouset kuuluivat joten kuten itsensä, rummut soittivat melko hiljaa, ja jouset eivät muutoin kuuluneet muulle bändille koko bändin osioissa. Tilanne ei ollut ideaalinen.

Muutoin asettelu lavalla tuntui toimivan suhteellisen hyvin. Rummut ja lyömäsoitintiski olivat takana, omalla korotetulla lavaelementillään, minä olin vahvistimeni kanssa keskellä, rumpujen edessä yhden tason alempana omalla elementilläni, molemmat kitaristit sivuillani lattiatasossa. Yleistöstä katsottuna kosketinsoittaja oli vasemmalla, ja jousisto oikealla laidalla lattiatasossa. Jokaisella soittajalla oli henkilökohtainen monitori lavalla. Omasta puolestani täytyy mainita, että kuulin oman lauluni poikkeuksellisen hyvin ja se helpotti laulusuoritustani äärimmäisen paljon. Oman kokemukseni mukaan laulajan on usein syystä tai toisesta vaikea kuulla itseään lavalla, mutta tällä kertaa tällaiset ongelmat olivat tiessään.

Tein sekä miksaajalle että valomiehelle version settilistasta, jossa oli heille tarpeellista informaatiota. Valomiehen settilistassa luki kuvaus jokaisen kappaleen tunnelmasta ja myös tietoa siitä kuka soittaa tai ei soita missäkin kappaleessa. Miksaajan settilistassa

luki myöskin jokaisen kappaleen kohdalla kuka soittaa tai ei soita, kuka laulaa, ja joissain kohdin myös yksityiskohtaisempiakin ohjeita, kuten mahdollisia kaikutoiveita, tai solisteja.

Tutkintotilanne on erikoinen, ja poikkeaa kummallisella tavalla esiintyjän päässä normaalista esiintymistilanteesta. Tieto siitä, että kyseessä on arvioitava tilanne jossa voi kuvitella yleisön odottavan vain parasta osaamista, on vähintäänkin stressaava. Lisäksi vastuu ison bändin liidauksesta, ja kokonaisen läpimeno-harjoituksen puute vaikuttivat olennaisesti siihen, että olin erittäin jännittynyt lavalle mennessäni. Aikataulun tiukkuuden vuoksi pääsimme lisäksi aloittamaan n. kymmenen minuuttia myöhässä. Jaloista aikomuksista huolimatta, minulla oli vaikeuksia muistaa joitain sanoituksia ulkoa. Olin laittanut yhden kappaleen sanat lavalle, ja kuten pelkäsin, minulla oli vaikeuksia muistaa niitä varsinaisessa keikkatilanteessa. Lappu osoittautui kuitenkin turhaksi, kun ilmeni, että olin sijoittanut sen niin kauas lattianrajaan, etten saanut tekstistä selvää. Lisäksi videotaltiointia jälkeempään katsoessani totesin, että on hölmöä laittaa sanat alas, koska tämä näkyy heti yleisöön suunnatun katsekontaktin katoamisena. Muutamassa muussakin kohdassa sanat lipsuivat mielestäni, mutta selvisin tilanteista pelimannin ottein. Vain yhden kerran edellämämainitun lisäksi minulle kävi pahempi kömmähdys. Kesken *Shape of my Heart* –kappaletta unohdin sanat, ja takeltelin samanaikaisesti soitossa hieman. Tilanne oli melko tukala, mutta onneksi siitäkin päästiin eteenpäin. Voin kuitenkin sanoa, että en todellakaan ollut tyytyväinen omalta osaltani kyseiseen esitykseen! Onneksi muu bändi soitti hienosti ja tasoitti näin tilannetta.

7 Pohdinta

Kaiken kaikkiaan B-kurssin toteuttaminen käyttämässäni mittakaavassa oli merkittävä urakka. Ei ole ollenkaan epäoikeutettua kysyä haukkasinko liian ison palasen sisällyttäessäni konserttikokonaisuuteen useampia elementtejä, joista minusta ei ollut aikaisempaa käytännön kokemusta. Nämä elementit olivat siis täyspainoinen leadlauluvastuu, yhtyeenjohtovastuu ja sävellys- sekä sovitusvastuu. Kaikki elementit vaativat huomiotani olennaisimman, eli bassonsoiton ohella. Kurssin olisi voinut tehdä erittäin varman päälle, ottaen ohjelmistoon tuttuja kappaleita pienellä kokoonpanolla, joka olisi soittanut aiemmin yhdessä. Samalla olisi voinut keskittyä pelkästään bassonsoittoon, jättäen lauluvastuun täysin muille. Taiteilijana tämä vaihtoehto oli minulle kuitenkin epämieluisa, koska halusin ehdottomasti toteuttaa itseäni tämän kurssin puitteissa ja mielessäni muhinut ajatus jousistosta suorastaan vaati totetuttamista. Jälkikäteen on kuitenkin selvää, että konserttiohjelmisto oli sen verran vaativa sekä minulle, että muille soittajille, että harjoitusmäärät eivät olleet riittävät. Minun olisi ehdottomasti pitänyt varata enemmän harjoitusaikaa itselleni. Osasin kappaleet kyllä, mutta kuten stressaavassa käytännön tilanteessa huomasin, kappaleet olisi pitänyt ”yliopetella”, eli harjoitella sellaiseen kuntoon, että ne pystyisi soittamaan täysin ajattelematta ja kaikki vaikeammat kuviot olisivat tulleet täysin lihasmuistista. Kun konserttitilanteessa ajatus keskittyi välillä johonkin muuhun kuin siihen mitä lavalla tapahtui, jäi omaan soittoon keskittymiseen minimaalinen kapasiteetti ja tässä tilanteessa olisi ollut hyvä, että kädet olisivat voineet toimia ns. autopilotilla. Sama pätee osittain myös lauluun. Sanojen ulkoa opettelu olisi pitänyt aloittaa aikaisemmin, ja varmistaa näin, ettei mitään syytä epäröintiin sanojen muistamisen suhteen ole.

Esitystilanteessa valtaosa keskittymisestääni menee laulamiseen ja bassonsoitto on opeteltu siihen kuntoon, että se sujuu siinä sivussa. Huomaan kuitenkin, että kun tekstin kanssa alkaa epäröimään, alkaa laulu vaatia niin paljon keskittymistä, että se pahimmillaan vaikuttaa negatiivisesti myös bassonsoittoon. Näin ollen epävarmuuden sattuessa on riski, että virhe kertaantuu laulusta komppiin. Näin sattuessa virhe, joka saattaisi muutoin olla pieni ja huomaamaton, alleviivautuu ja muuttuu huomattavaksi. Kahden instrumentin yht’aikaisessa käsittelyssä on näin ollen omat vastuunsa ja riskinsä, jotka on tiedostettava, ja pyrittävä valmistautumaan niin perusteellisesti, että riskin saa minimoitua. Jälkikäteen ajateltuna olisikin ollut parasta, että omat osuudet olisi harjoiteltu esitysvalmiiseen kuntoon jo ennen ensimmäisiä yhteisharjoituksia.

Harjoituksemme olivat lämminhenkisiä, ja myöskin suhteellisen tehokkaita. Jokainen soittaja oli tehnyt hienoa itsenäistä harjoitustyötä omalla ajallaan ja uskon että yhteisharjoituskertoja oli riittävästi. Yksi kriittinen asia jäi kuitenkin harjoituskokonaisuudesta puuttumaan, nimittäin konserttipäivää ennen tapahtunut koko ohjelmiston läpimeno kaikkien soittajien kanssa. Tämä ei valitettavasti toteutunut ihmisten poissaolojen takia. Uskon että tämä yksittäinen asia olisi voinut tehdä koko konsertista huomattavasti onnistuneemman. Paljon pieniä virheitä olisi jäänyt kaikilta pois ja ennen kaikkea läpimeno olisi luonut varmuutta soittajissa, joka olisi taas poistanut minulta tarvetta kantaa huolta muiden soittajien suoriutumisesta konsertin aikana. Näin ollen olisin voinut keskittyä enemmän omaan soittoon ja lauluuni. Toinen asia, jonka muuttaminen olisi suoraan auttanut läpimenon puutteeseen ja joka oli puhdas arviointivirhe, oli liian lyhyt roudaus- ja soundcheckaika. Meille varattu kahden tunnin aika oli oletusarvoinen ja koska saman illan aikana oli myös toinen tutkinto, joka kilpaili samasta valmisteluajasta, myönnyin siihen, että tekisimme valmistelut kahdessa tunnissa. Tämä oli epärealistista ajattelua. Valmistelu-aikaa olisi ehdottomasti pitänyt olla vähintään kolme tuntia, jotta olisimme rauhassa ehtineet laittaa kaiken valmiiksi ja käydä läpi tarvittavat kappaleet. Myös miksaajalle olisi tällöin jäänyt enemmän aikaa keskittyä saliäänän ja lavakuuntelun optimoimiseen. Myös lautakunnalta tuli palautetta saliäänän laadun puutteellisuudesta ja soittajat lavalla eivät kuuleet soittotilanteessa kaikkea niin hyvin kuin olisivat halunneet.

Keskitin suuren osan huomiostani valmisteluprosessissa jousistemojen kirjoittamiseen. Näiden työstämiseen kului paljon aikaa, mutta enimmiltä osin ehdin tekemään kaiken haluamani aikataulussa. Olin lopulta äärimmäisen tyytyväinen aikaansaannoksiini ja jouset toimivat kappaleiden konteksteissa juuri ajattelemallani tavalla. Tämä oli erittäin rohkaisevaa ja teenkin varmasti jatkossa enenevässä määrin nuotinkirjoitusta ja sävellystä jousille, nyt kun olen todennut, että minulta löytyy tietopohja ja osaaminen siihen. Jouset soittivat myöskin esimerkillisen hienosti, varsinkin huomioonottaen yhteisharjoitusten pienen määrän. Kiitokset siitä heille. Myöskin jousiston soittajamäärä toimi hienosti ja alunperin suunnittelemani lisäsoittajat olisivat olleet kokonaisuudessa tarpeettomia.

Jousiston ja muun bändin välinen balanssi keikkatilanteessa oli ongelmallinen. Jouset hädin tuskin kuuluivat lavalla ja rumpali joutui soittamaan niin hiljaa, että

videotalliointia katsoessa on ilmeistä, että rummut eivät kuulosta hiljaisen voimakkuutensa takia siltä miltä niitten pitäisi raskaammissa kappaleissa. Tämä balanssiongelma oli minulla tiedossa jo aivan projektin alussa, ja pyrimme konserttitilanteessa löytämään parhaan mahdollisen kompromissiratkaisun siihen. Ongelmalle ei lopulta yrityksistä huolimatta voinut oikein tehdä mitään. Tämä ongelma on hyvin hankalasti ratkaistavissa, enkä osaa suoraan sanoa mitä tulisi tehdä erilailla, jos haluaisi parantaa tätä epätasapainoista tilannetta.

Käsiohjelman tulostamista ei olisi kannattanut jättää konserttipäivälle. Ohjelman tulostaminen oli ylimääräinen rasite kaiken järjestelykiireen keskelle ja tulostukseen käytetyn ajana olisi voinut hyödyntää paljon tehokkaammin käyttämällä sen muihin valmisteluihin. Vähintäänkin käsiohjelman tulostus olisi ollut syytä delegoida, tai se olisi pitänyt tehdä aikaisemmin.

Ohjelmiston valintaprosessi kävi melko sujuvasti. Olen aina pitänyt ohjelmistokokonaisuuksien muotoilusta ja siksi olin mukavuusalueellani ohjelmistoa rajatessani. Jälkikäteen tarkasteltuna ohjelmisto olisi saanut olla kokonaiskestoltaan hieman pidempi. Olisi ollut hyvä ajatus säveltää kokonainen uusi kappale jonnekin ohjelmiston puolivälin vaiheille, joka olisi hyödyntänyt konsertin alkusoiton teemoja, jotka kertautuvat viimeisen kappaleen outrossa. Tämä olisi vahvistanut konsertin kokonaiskaarta merkittävästi, ja olisi tarjonnut myös mahdollisuuden ottaa ohjelmiston eri kappaleista temaattisia osioita ja käyttää niitä osana sävellystä. Nyt alkusoiton kertautuva osio konsertin lopussa ei välttämättä auennut kaikille kuuntelijoille.

Konsertista jäi minulle hieman karvas maku, koska paitsi minulle, myös bändille tapahtui jonkun verran virheitä pitkin konserttia. Lisäksi satunnaisia pieniä teknisiä ongelmia ilmeni. Tässä on tosin otettava huomioon subjektiivinen näkökantani. Uskon että yleisöstä tarkasteltuna konsertti meni enimmäkseen hyvin ja konsertissa oli toki myös paljon ehdottoman hyviä ja hienoja hetkiä myös lavalta koettuna.

Basistit ovat yleensä bändin takarivissä ja pitävät huolen kivijalkana toimivalla soitollaan siitä, että musiikillinen talo ei pääse sortumaan. Keskimääräisessä tilanteessa kukaan yleisöstä ei kiinnitä juurikaan huomiota basistiin, ellei hän lopeta yllättäen soittamista. Yleensä sekin on huono merkki. Kun basisti siirtyy eturiviin laulajan saappaisiin, muuttuu hänen roolinsa bändissä täydellisesti. Yht'äkkiä yleisön

huomio onkin keskittynyt häneen ja hänen täytyy aivan eri tavalla kommunikoida heidän kanssaan. Tämä päti minun tapauksessani myös harjoituksissa. Pysin etukäteen varautumaan henkisesti erilaiseen rooliin asettumiseen niin harjoituksissa, kuin esityksessä. Tämä oli minulle kuitenkin suhteellisen uutta, ja näin ollen parantamisen varaa on edelleen. Harjoituksissa pyrin olemaan jämäkkä, mutta muutama asia jäi minulta vailla viimeistelyä ennen harjoituksia. Tämä vaikeutti toimimistani määrätietoisena johtajana. Ensinnäkin kaikki nuotit olisi ehdottomasti pitänyt olla tulostettuna valmiiksi ennen harjoituksia. Toisekseen minulla olisi pitänyt olla kaikista kappaleista mukana partituuri, jotta olisin osannut varmasti vastata nuotteja koskeviin kysymyksiin ja jotta olisin pystynyt varmuudella opastamaan soittajia epäselvissä tilanteissa konsultoimatta yksittäisten soittajien nuotteja. Partituurien puuttuessa vähintäänkin paperille kirjoitettu rakenne jokaisesta kappaleesta olisi ollut hyödyllinen apu. Tämä olisi auttanut myös pitämään harjoitusten rakenteen selkeämpänä. Sain eräältä soittajista palautetta, jossa hän kehotti minua olemaan vielä määrätietoisempi harjoitusten johtamisessa. Olen hänen kanssaan samaa mieltä. Olisin voinut olla selkempi ilmoittaessani mitä tehdään seuraavaksi. Osaltaan partituurin ja rakennelappujen puute vaikutti siihen, että saatoin harjoituksissa välillä epäröidä vaikkapa sen suhteen, mistä soitto aloitetaan seuraavaksi. Huomasin myös, että laulaminen vaikeuttaa huomattavasti bändiliiderinä toimimista harjoituksissa. Kun oma lauluääni soi päässä, on vaikea kuunnella bändin kokonaisuutta tai yksittäisiä soittajia. Näin ollen pienien asioiden tarkkailu ja ehostaminen on haasteellista. Tästä syystä jousien stemmaharjoituksissa en juurikaan laulanut. Tiedostin että akustisissa soittimissa korostuu erityisesti pienet nyanssit, ja halusin saada ne kohdalleen. Tämä ei olisi välttämättä onnistunut, jos havaintokykyäni olisi ollut rajoittunut laulamisen takia.

Konsertissa solistina ja bändin johtajana toimiminen tuntui suurelta vastuulta. Koin tämän hyvin konkreettisenä henkisenä paineena ja huolena kokonaisuuden sujumisesta. Varsinkin konsertin videotaltioinnin katsottuani totesin, että en juurikaan kommunikoinut yleisön kanssa koko keikan aikana. Katseeni oli usein suuntautunut alaspäin ja olin muutenkin poissaoleva. Keskellä edessä seisominen on vaikeaa, kun on ollut takarivissä yli kymmenen vuotta! Seurustelemattomuuteni yleisön kanssa johtui tässä tapauksessa kokemuksen ja varmuuden puutteen lisäksi paljon siitä, että minulla ei yksinkertaisesti riittänyt kapasiteettia suunnata energiaani ulospäin, kun olin niin keskittynyt suoriutumaan omasta soitostani, laulustani ja bändin johtamisesta samanaikaisesti. Jatkossa haluan pyrkiä tilanteisiin, joissa pystyn parantaamaan

kykyäni ottaa kontakti yleisöön esitystilanteessa. Tämä edellyttää esitettävän materiaalin varmempaa osaamista ja tietoista yleisön huomioonottamista. Minulle on muodostunut luonnollinen toimintamalli olla kontaktissa yleisöön toimiessani basistina bändeissä, mutta se on liian passiivinen jos haluan johtaa uskottavasti bändiä ja olla nokkamies joka todella ottaa yleisönsä.

Stressinhallinta on äärimmäisen tärkeää kun on roolissa, jossa monet päällekkäiset vastuutehtävät lankeavat samoille hartioille. Itselläni oli haasteita tämän kanssa ja se varmasti oli osasy sanojen unohtumiselle. Pidän toki vaatimusrimaa itselleni myös kohtuullisen korkealla ja se luonnollisesti lisäsi stressiä. Omat tavoitteeni olivat konsertin osalta jopa sen verran korkealla, että jälkikäteen tarkasteltuna on selvää, että niiden saavuttaminen olisi vaatinut minulta itseltäni reilua lisäpanostusta ja myöskin enemmän harjoituskertoja koko bändiltä.

Kaiken kaikkiaan B-tutkintokonserttini oli mielestäni menestys. Sain toteutettua suurimman osan alkuperäisistä tavoitteistani ja vaikka aina ei päästykään ihanteelliseen lopputulokseen, oli prosessi erittäin opettavainen ja saimme yhdessä koko työryhmän kanssa aikaan konsertin, joka oli varmasti yleisölle viihdyttävä.

Lähteet

Aldwell & Schachter 2009. Harmonia ja äänenkuljetus. Suomen Musiikkitieteellinen Seura.

Metropolia 2012. Pop/jazz-musiikin koulutusohjelma: opintojakson kuvaus, Pääinstrumentin B-kurssi. [WWW-dokumentti] saatavuus <<http://opinto-opas-ops.metropolia.fi/index.php?rt=index/nuoretJaAikuiset/KZD12S1/1019/36169&lang=fi>> (luettu 1.12.2012.)

Paappanen, Ville 2010. Opinnäytetyö: Kitaristina Uuden Iloisen Teatterin musiikki-iloitelussa 2009 [WWW-dokumentti] Saatavuus <<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2010052410257>> (luettu 2.12.2012.)

Pöysä, Juha 2012. Opinnäytetyö: Stina Girs: Sydän edellä -levyn syntyprosessi : Levyn kirjoitus ja äänitys muusikon ja musiikintekijän näkökulmasta. saatavuus <<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201205178699>> (Luettu 1.12.2012.)

Audiolähteet:

Fiction Plane 2007. Left Side of The Brain. Bieler Bros. Records

little by little 2007. Kimi Monogatari. Sony Music Entertainment Japan

Lost Prophets 2004. Start Something. Visible Noise

Ravel, Maurice 2008. Ravel: The Orchestral Masterpieces. Decca.

Sting 1993. Ten Summoner's Tales. A&M Records

Sting 1996. Mercury Falling. A&M Records

Vai, Steve 2003. G3 Live in Denver. Epic

Van Halen 2004. Best of both Worlds. Warner Bros.

Zimmer, Hans 2010. Inception Original Soundtrack. Warner Bros.

Liiteluettelo

Liite 1. Käsiohjelma

Liite 2. Rohkeaa Onnistaa – Partituuri

Liite 3. Overture 2012 – Partituuri

Liite 4. Videotalliointi B-kurssista, DVD

Suurkiitos kaikille muusikoille!

Ilman heidän ahkeraa panostaan tämä konsertti ei olisi ollut mahdollinen.

Bass & Lead Voc - Janne Viitanen

Gtr, Voc - Lauri Uusitalo

Gtr, Voc - Nicolas Rehn

Kbrd - Ilmari Aitoaho

Drs - Ville Väätäinen

Stunt-mies - Joonas Kaikko

Vln - Juha Pöysä

Vln - Lilja Rasimus

Vla - Janne Tuovinen

Vlc - Jenni Witick

Guest Voc - Ilmo Ylinärä

Guest Voc - Hakim Hietikko

Kaikki sovitukset - Janne Viitanen

Janne Viitanen B-kurssi
Arabia-salissa 25.4.2012 klo 18.00.
"Yhden elämän tarina"

B-kurssistani:

Kun aloitin B-kurssikonserttini valmistelun, luulin että kyse on musiikillisen historian läpileikkauksesta, siivusta siitä, miten tähän on tultu.

Harjoitusprosessin aikana huomasin kuitenkin ettei lopputulos heijastakaan ensisijaisesti sitä mitä on ollut, vaan enemmänkin sitä missä pisteessä nyt ollaan, ja mihin suuntaan siitä ollaan lähdössä.

Onkin ollut rohkaisevaa huomata, kuinka itseä rakentaneiden kappaleiden soittaminen on avannut näkymiä paitsi omaan musiikilliseen historian, niin ennen kaikkea niihin musiikillisiin asioihin, jotka ovat itselle läheisiä ja tärkeitä tässä vaiheessa, ja jotka tulevat olemaan perustana tuleville musiikillisille edesottamuksille

-Janne Viitanen

1.Overture 2012 (Viitanen)

"aa-aa-aa"

2.You're Here (Vai)

"The reason I'm grounded here in eternity"

Jo läsnä oleminen voi joskus olla ylitsepääsemätöntä

3.Rohkeaa onnistaa (Viitanen, CIRCA 2005)

(Tämä on ensimmäinen säveltämäni laulu, joka on esitetty julkisesti.)

Elämässä pitää uskaltaa.

4.Hounds of Winter (Sting)

"a season for joy, a season for sorrow"

Elämä on menetyksiä ja riemuja, niistä on selvittävä.

5.It's about time (Van Halen, Van Halen, Hagar)

"It's about time!"

6.Shape of my Heart (Sting)

"He deals the cards to find the answer"

Itsensä tunteminen on elämän A ja O.

7.It's a Lie (Brown, Daunt, Sumner)

"wish I could tell you I'm a better guy"

Joskus joutuu hankalaan välikäteen.

8.Start Something (Lewis, Watking, Gaze, Richardson, Chiplin, Rubin, Oliver)

"Frozen still in front of your own lights, win or loose, it's time to choose."

Ainut pidättelijä olet sinä itse.

Rohkeaa Onnistaa

Janne Viitanen

♩=180

Violin I

Violin II

Viola

Violoncello

Voice

Voice

Piano

♩=180

Electric Guitar

Electric Guitar

4-string Bass Guitar

f

f

f

f

G

G Em

Am⁷

G(sus4)

17

G Em Am⁷ D(sus⁴)

I'm a little bit of a dreamer, I'm a little bit of a dreamer, I'm a little bit of a dreamer, I'm a little bit of a dreamer.

25

A

G Drs play Em Am⁹ D(sus⁴) D

I'm a little bit of a dreamer, I'm a little bit of a dreamer, I'm a little bit of a dreamer, I'm a little bit of a dreamer.

33 **B**

Piano tacet

G Em Am⁷ 1st time D-----
D(sus4) D

B 2nd time only

41 **C**

mf

Organ play
C⁶ C G Em(ack19) Am Am⁷ D(sus4)

C

49 **D** |2. **E** 1st time TACET
2nd time Play

D.S. con rep. *mf*

D Am Am7 D(sus4) D Am Am7 G

D |2. **E** Lead
2nd time only

57 **F**

Em Am7 D(sus4) D

F

66

f *mf* *f* *mf* *f* *mf*

79

G

G

92

H

f *cresc.* *ff*

f *cresc.* *ff*

f *cresc.* *ff*

f *cresc.* *ff*

S

H

Overture 2012

Janne Viitanen

$\text{♩} = 51$

Violin I

Violin II

Viola

Violoncello

mf misterioso

Voice

Piano

f cantabile

Electric Guitar

Electric Guitar

4-string Bass Guitar

$\text{♩} = 51$

Percussion

$\text{♩} = 51$

Percussion

$\text{♩} = 102$ **A**

f *<ff*

$\text{♩} = 102$ **A**

$\text{♩} = 102$ **A**

f

19

Musical score for measures 19-24. The score is in G major (one sharp) and 4/4 time. It features a piano accompaniment with a steady eighth-note pattern in the right hand and a bass line in the left hand. The melody is introduced in measure 19 and continues through measure 24. A double bar line is present at the end of measure 24.

25

Musical score for measures 25-30. The score is in G major (one sharp) and 4/4 time. It continues the piano accompaniment and melody from the previous system. In measure 29, there is a change in the bass line and a new chord structure. The score ends with a double bar line in measure 30.

Emaj9 F#11

43

48

D

D Snare on accent

D Joonas play!

53

58

E

E Joonas cont. simile

E Drs play

Drs Cont. Simile

63

Musical score for measures 63-67. The score includes vocal lines, piano accompaniment, and a drum set part. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 4/4. The piano part begins at measure 65 with a *Piano* dynamic marking and a forte *f* dynamic marking. The drum set part is shown in a simplified notation at the bottom.

68

Musical score for measures 68-72. The score includes vocal lines, piano accompaniment, and a drum set part. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 4/4. The piano part continues with a forte *f* dynamic marking. The drum set part is shown in a simplified notation at the bottom.

72

72

F

F#7

F

F